

(10/567)Gaziantep Milletvekili Hasan Özdemir ve 20 milletvekilinin, çocuk kaçırma ve kaybolma olaylarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Ülkemizde son dönemde çocuk kaçırılma veya kaybolma olayları toplumsal anlamda tedirginlik yaratmaktadır. Bu tedirginliğin bertaraf edilmesi amacıyla çocuk kaçırma veya kaybolmalarına karşı alınabilecek sosyal, kültürel, ekonomik ve asayiş önlemlerinin araştırılarak alınacak önlemleri tespit etmek üzere Anayasanın 98. ve İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Saygılarımızla.

1) Hasan Özdemir	(Gaziantep)
2) Kadir Ural	(Mersin)
3) Ali Uzunırmak	(Aydın)
4) Ertuğrul Kumcuoğlu	(Aydın)
5) Kemalettin Nalcı	(Tekirdağ)
6) Emin Haluk Ayhan	(Denizli)
7) Mustafa Kalaycı	(Konya)
8) Metin Ergun	(Muğla)
9) Muharrem Varlı	(Adana)
10) Hakan Coşkun	(Osmaniye)
11) Cemaleddin Uslu	(Edirne)
12) Alim Işık	(Kütahya)
13) Yılmaz Tankut	(Adana)
14) Şenol Bal	(İzmir)
15) Mümin İnan	(Niğde)
16) Akif Akkuş	(Mersin)
17) Sabahattin Çakmakoğlu	(Kayseri)
18) Hasan Çalıř	(Karaman)
19) Mehmet Şandır	(Mersin)
20) Hüseyin Yıldız	(Antalya)
21) Osman Durmuş	(Kırıkkale)

Gerekçe:

Ülkemizde son dönemlerde gerek yazılı gerekse de görsel basınımızda çocuk kaybolmaları, çocuk istismarları, çocuk işçiler gibi haberlerin hemen hemen her gün görülmesi ciddi bir toplumsal sorun olarak çocuk yaşamını tartışmaya açmıştır. Son zamanlarda özellikle çocuk kaybolmaları haberleri gündemin üst sıralarında yer almaktadır. Sorun bu haliyle üzerine ciddi araştırma ve analizlerin yapılması gereken bir merhaleye gelmiştir.

Çocukların kaybolmaları veya kaçırılmaları ile ilgili gelişmelerin bugün ekonomik, sosyal, kültürel ve güvenlik boyutları vardır. Özellikle ekonomik boyut tüm toplum kesimlerini ilgilendiren bir konudur.

Ülkemizde 15 milyon 700 bin ailenin yaklaşık 3 milyon 600 bini yoksulluk sınırında yaşamaktadır. Bu rakamlar çerçevesinde her dört çocuktan birisi yoksuldur. Bu tespitlerin en önemli yansıması 200 binin üzerinde çocuğun sokaklarda yaşıyor olmasıdır. Sokaklarda yaşayan çocukları özellikle Büyükşehirlerde görülmesi bugün ülkemizin ekonomik problemleri ile birlikte gelen en önemli toplumsal sorun olarak göç sorununun bir yansımasıdır. Göç ile gelen ailelerin çocukları ailelerinin ekonomik beklentilerinin karşılanamaması nedeniyle yoksulluk içerisinde yaşamaya mahkûm bırakılmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Daire Başkanlığından yapılan açıklamalarda 1.657 çocuğun kayıp olduğuna dikkat çekilmiştir. Aynı açıklamada dikkat çekilen bir başka husus ise kayıp çocukların 700'ünün Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumunda yaşamını sürdüren çocuklar olduğu ifade edilmiştir. Ancak yukarıda ifade edilen ülkemizin ekonomik ve sosyal tablosu karşısında bu rakamların daha da yükselmesi beklenmektedir.

Ülkemizde çocukların kaybolma veya kaçırılma sorunlarıyla ilgili olarak üç çeşit çalışma alanı vardır. Birincisi, çocuk üzerinden alabileceğiniz önlemler vardır. İkinci olarak, illere yönelik sosyal politika ve hizmetlere dair bir yeniden değerlendirme ve programlama gibi aile üzerinden alınabilecek önlemler vardır. Özellikle göç eden ailelerin yaşadığı ve geçim sıkıntısı çeken sosyoekonomik seviyesi düşük bölgelerde bilgilendirme çalışmaları yapılmalıdır. Buralarda yapılacak alan taramaları ile ekonomik, kültürel, psikolojik destek programları acilen hazırlanmalıdır.

Üçüncüsü ve daha da önemlisi kurumlarca yapılabilecek işlemler vardır. Devletin güvenlik birimleri ile aileden ve çocuktan sorumlu birimleri arasında işbirliği sağlanmalıdır. Çocukların eğitimlerine devam etmeleri gerekmektedir. Okullarda idareciler ve öğretmenler konu hakkında bilgilendirilerek eğitim-öğretim ortamında alınabilecek tedbirler bir an önce belirlenmelidir. Basın-yayın kuruluşlarımıza da bu

konuda önemli roller düşmektedir. Basın-yayın organları evden kaçan veya kaçırılan çocukların başlarına gelebilecek kötülöklere karşı programlar hazırlanarak gerek aileleri gerekse de çocukları daha dikkatli davranmaya sevk etmek gerekmektedir.

Türkiye'nin aile ve çocuk merkezli refah göstergeleri Dünya ortalamasının altındadır. Ülkemizde korumaya muhtaç çocuk sayısı her geçen gün artmaktadır. Ancak bu alana dair yeni önlemler henüz alınamamıştır.

Bütün bu gerekçelerle ülkemizde çocuk kaybolmaları veya kaçırılmalarına dair alınabilecek sosyal, kültürel, ekonomik ve güvenlik önlemler ile konuya ilişkin kurumsal ve hukuki düzenlemelerin araştırılması gerekmektedir.